

Бібліотека коледжу СНАУ
презентує віртуальний
поезовернісаж

*«Іду життям, мов соняшник по стежці,
Целюстки щедро роздаю.
Беріть!*

*Надійде час – віддам свій плід і серце,
І всі Слова, що сіються згори.»*

*До ювілею
Людмили Валентиновни Ромен*

**«Я – та, що не ховалася на піч від
Світу»**

*Я – та, що не ховалася
на піч від Світу,
Я не відсижувалася,
коли громи
Троцили Душу
України. Крила вітер
Сердито рвав не раз,
та вирвати не зміг.*

Поезії Л.В.Ромен

84 (4УКР)6

Р70

Ромен, Людмила

На вітрянім вогні: поезії/Л.Ромен.-
Суми: Слобожанщина, 1994.- 96 с.

Перша збірка поезій сумської поетеси Людмили Ромен відзначається оригінальністю, асоціативністю мислення, несподіваністю образу, а найбільше – творчим пошуком, емоційністю.

*«Пісні мої! Як вам затісно в грудях.
Як плаче перетруджений рояль, -
Стають мінорними зірки і сонце
Від чорно-білих клавішів без Вас»*

Мовчати дерева роду...

84(4УКР-4СУМ)6-5
р. 70 Людмила РОМЕН

МОВЧАТЬ
ДЕРЕВА РОДУ...

84(4УКР-4СУМ)6

Р70

Ромен, Людмила

Мовчати дерева роду...: поезії/Л.
Ромен.- Суми: Козацький вал, 1999.-
32 с.

До другої збірки віршів Людмили Ромен увійшли вірші, написані в різні роки. Привертає увагу чітка громадянська позиція поетеси, самотня мелодика віршів

*«Я народилася в Ромні серед зими,
Моя зоря зійшла понад снігами,
І я ввібрала ту січневу світлу мить,
Щоб світ любить лиш білими словами»*

Яблука з неба

84(4УКР-4СУМ)6-5

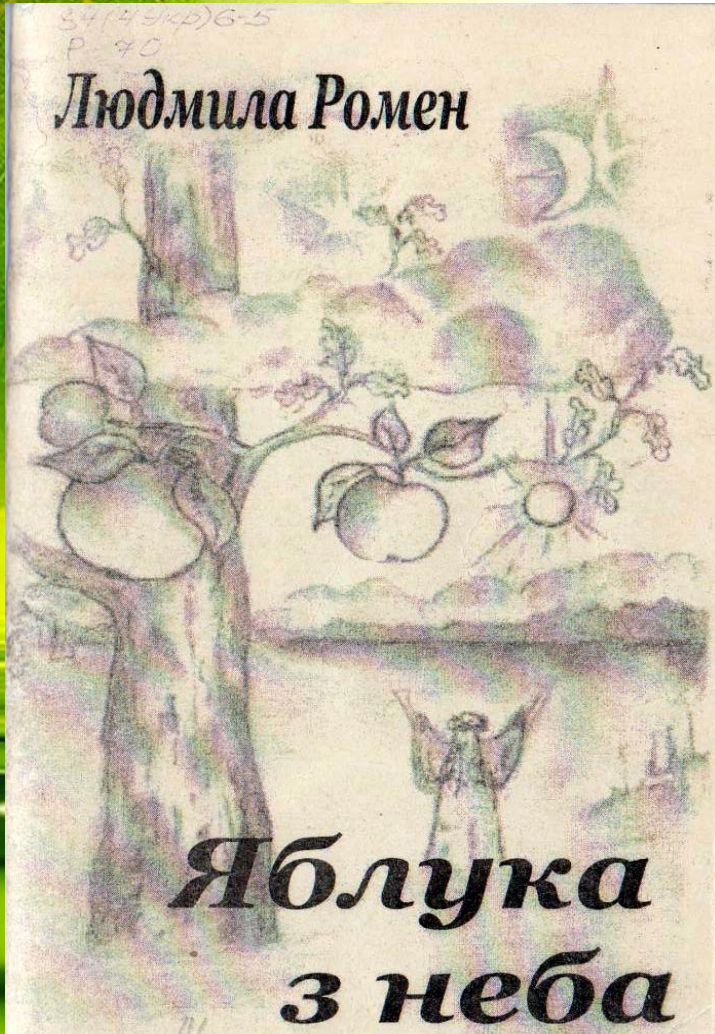
Р70

Ромен, Людмила

Яблука з неба: поезії/Л.Ромен.-
Суми: ВВП «Мрія-1» ЛТД, 2000.- 70 с.

Третя збірка віршів сумської поетеси Людмили Ромен. Перед нами розкривається світ переживань і роздумів над одвічними духовними цінностями людини багатий на асоціативне мислення, сповнений щирості, інтимної та громадянської лірики.

*«Нас не стане – ти будеш цвісти,
Моя квітко ромен, людям мила,
Ти як зіронька, ти, тільки ти
В моім небі зішла й засвітила»*

Осіння жінка

*Вона була. Сором'язливо-дивна,
Уся твоя: від берегів до дна!
Окрилена, замріяна й чарівна,
Осіння жінка... в чім її вина?*

*Як промінь сонця, ніжно літувала
Між берегів твоїх далеких брів.
Вже відпала шлюбна ніч Купали,
Там сум очей її ти не зігрів.*

*Житами волошково мерехтіла,
Росою-долею кропила світ,
Про зустріч замовляла-ворожила
На пелюстках-оманах – сухоцвіт.*

*Незаймана – пішла від болю тихо.
Вогнем любові осінь зайняла.
Ти пригадаєш... усміхнеться дико:
Твоє прозріння – жінка ця БУЛА*

У рідному слові, у пісні зіллюся...

*Та, що оспівує сонце,
Берегиня,
Язичниця,
Задивлена у космос –
так говорять про Людмилу
Ромен, нашу землячку, поетесу,
музикознавця, композитора,
громадську діячку, члена
Національної спілки майстрів
народного мистецтва України,
Асоціації діячів естрадного
мистецтва, Національної
спілки письменників України,
чарівну жінку, матір, полум'
яну патріотку з щедрою і
мужньою душою.*

«Білий лебідь – лебідь Чорний»

84(4УКР-4СУМ)6-5

Р70

Ромен, Людмила

Білий лебідь – лебідь Чорний:
волхвема/Л.Ромен.- Суми: ВВП
«Мрія-1» ЛТД, 2005.- 272 с.

Оригінальний і цілісний твір, який постав із праоснов українського світовідчуття, актуалізуючи в еру Риби магнетизм і чистоту хліборобських вірувань та обрядів.

Гуманістичні сповіді Жінки просякнуті еротичною стихією. У них звучить глибинна віра Берегині Роду у незнищенність Душі України, у свободу, повернення людини до божественного Всесвіту Природи...

А озапали
Білогог і Чорногог перуняться –
і ті Сварггу удержують,
аби Світу не вугти поверженому.
Велесога книга

Замовляння

*Я тебе вимрїю
з теплого літа,
Я тебе вивогню
з лона віків,
Я тебе визорю
з Іншого світу,
Я тебе вимолю в Бога Богів.
Я тебе висніжу
пухом тополі,
Я тебе виплачу
з неба, з дощів.
Я тебе виведу
піснею Долі,
Я тебе виболю
з криги снігів...*

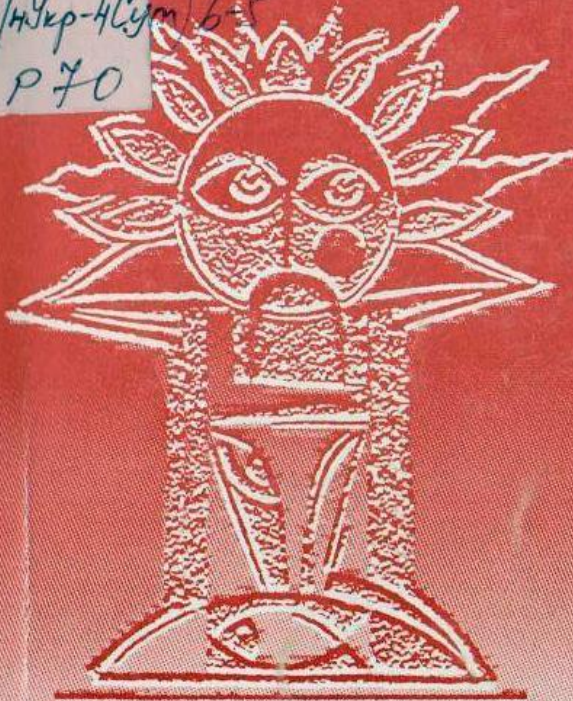

«ВІРУЮ»

Людила РОМЕН

84(4Укр-4Сум)65
Р70

Вірюю

ТроСТО тріолети

84(4Укр-4Сум)65
Р70 Людила РОМЕН

Вірюю

ТроСТО тріолети

Сто сонць

«У книзі «Вірую» – сто віршів, і всі виконані у формі тріолету.

Тріолети Л.Ромен читаються захоплююче, цікаво, на одному подихові – забуваєш, що перед тобою суцільна тріолетова форма. А це вже ознака високої майстерності автора і не надуманості тем, піднятих нею у віршах», - **Григорій Хвостенко, літературознавець.**

«Вірші Людмили Ромен не можна покласти на карб тільки короткочасних настроїв. У них можна і треба бачити індивідуальний шлях поетеси, активного патріота, що сприймає дійсність, як особисту трагедію, бунтує проти покірності й пасивності і, незважаючи на сумніви, вірить у можливість позитивних змін», - Тетяна ДІГАЙ, член НСПУ

Грім. Волхвема

84(4УКР-4СУМ)6-5

Р70

Ромен, Людмила

Грім. Волхвема. (Філософсько-
любовні цикли). Друга Скри-Жаль.
Сонцелюбов, або Крамола: трилогія/
Л.Ромен.- Суми: «Мрія-1» ТОВ,
2006.- 214 с.

*Книга продовжує мандрівку у
сакральні праоснови
українського світовідчування,
національної мово-і звичаєвої
культури, у Всесвіт Любові, де
вперше творились сутності
Жінки і Чоловіка. Це цілісний,
оригінальний твір, написаний
у авторському жанрі
волхвеми.*

Догорає день

Сонце похилилось.

Догорає день.

Павутинку ночі зіронька пряде.

Полином пропахла вечорова мить.

Під вербою хвиля Місяця приспить.

Достигає літо щастям молодим,

А душа збирає із лугів меду,

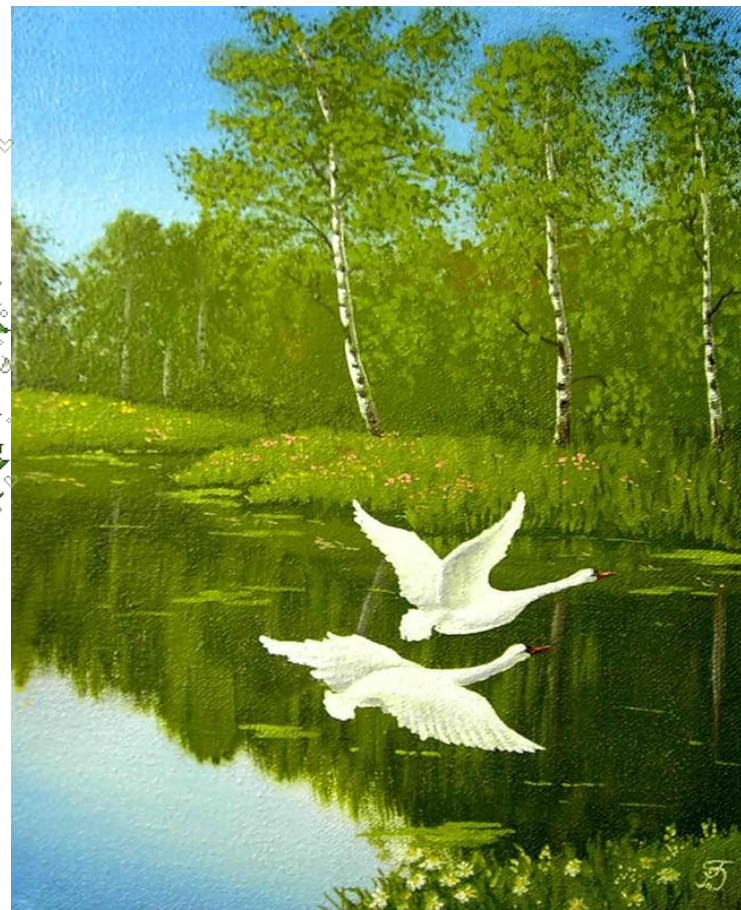
Живокостом квітне ще,

іще,

іще,

У любов високу,

у високий щем!

Злюби

84(4УКР-4СУМ)6-5

Р70

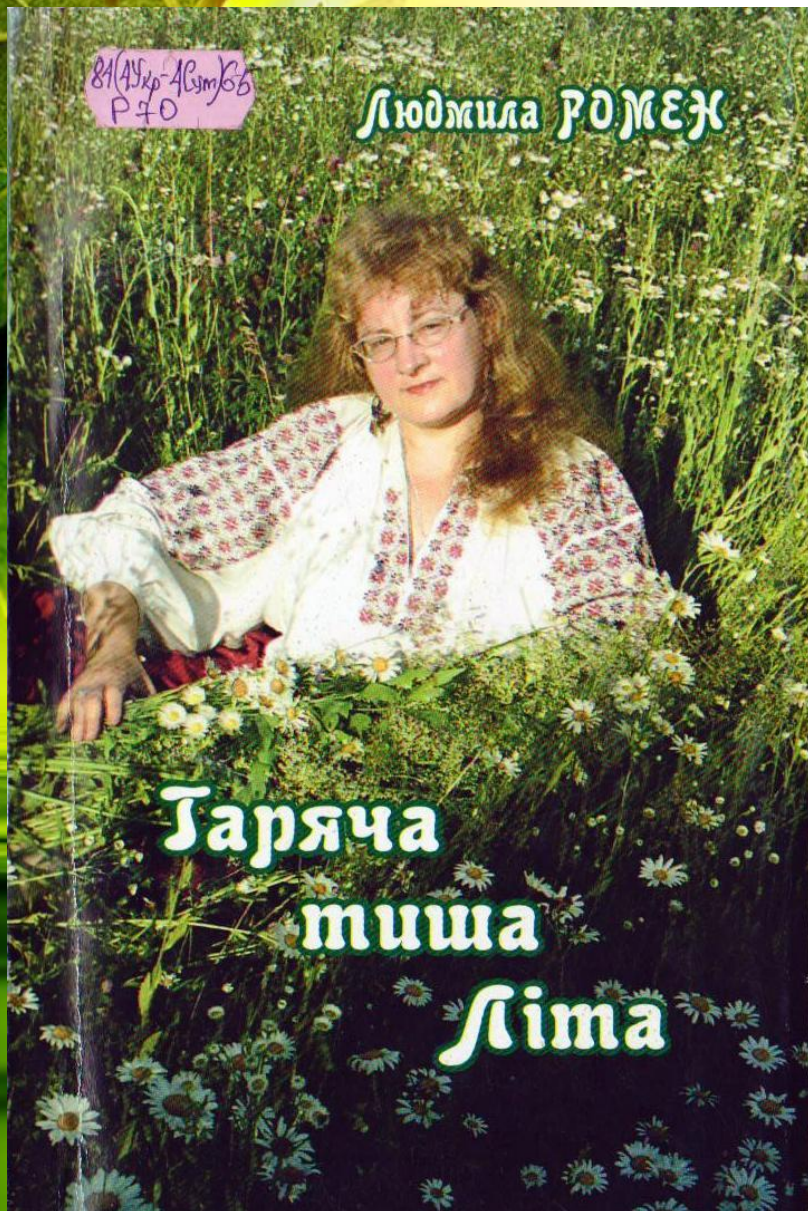
Ромен, Людмила

Злюби: філософсько-еротичні поезії/Л.Ромен.- Суми: ВВП «Мрія» ТОВ, 2008.- 144 с.

*Це сакральна магія слова,
священнодійство з
праоснов українського
світовідчужання,
національної- і звичаєвої
культури, тісно пов'
язане зі священними
стихіями Вогню та Води
– батьківською та
материнською
божественними
енергіями, з яких і постав
наш Світ*

Гаряча тиша літа

84(4УКР)6-5

Р 70

Ромен, Людмила

Гаряча тиша літа: тріолети. Інтимна лірика/Л.Ромен.- Суми: ВВП «Мрія-1» ТОВ, 2010.- 150 с.

Збірка інтимної лірики Людмили Ромен, лауреата літературної премії імені О.Олеся (2009), якою вона продовжує дивувати, демонструючи вишукану тріолетну віршоформу. В ній поєдналися філософія давньоукраїнського світобачення та музика і барви краси Світу і людського щастя, кохання та вірності, внутрішня боротьба та біль душі в переплетіннях зради та Любові.

Гімн духовного здоров'я

**Я здорова,
Я щаслива,
Сонце сяйна
і вродлива!
Ось мій шлях:
лечу сміливо
Білокрило-білокрило!
Я кохана
і кохаю,
Серце щире,
вірне маю,
Всіх і все люблю у Світі,
Слів не кидаю на вітер.
Я рішуча,
вольова,
Що захочу – те й бува.
Все я знаю, можу, зможу, бо онука Я – Дажбожа!**

Мене немає без Любові

Мене немає
без Любові
у Дажбожійм світі,
І без Любові,
як без сонця,
Дух – п'їтьма!
Півчастки щастя я без тебе!
Обіймать
Любов'ю серця
кожну мить з тобою –
Дар мій Літу.
Мене
з любов'ю
вигоїдали
теплі січня віти,
Мене Любов навіяла з-під вїй зима.
Мене немає
без Любові! Я – Любов у світі!
Бо без Любові, як без сонця, Дух – п'їтьма!

Я сьогодні крізь сльози сміюся,
Променю крізь відчай дощу.
В морі Туги таки не втоплюся.
Буду жити! Допоки Л Ю Б Л Ю!!!

*Поезія Людмили Ромен – як криниця для
спраглих у нашому все більш урбанізованому світі. Слово
її настільки образно-несподіване, що аж душа співає.*

*Філософська лірика вражає мудрістю, емоційною
зворушливістю, довершеністю та щирим одкровенням
душі.*

Людмилі Ромен

*Язичниця, задивлена в безмежність...
Блукають в крові дух тисячоліть
І від циганських вогнищ – незалежність,
І пра-Землі частиночка болить.*

*Із нею ти – у радості і горі:
Ромни, ромале, Рим і цвіт-ромен...
Біленька квітка степових просторів
Твоїх слабких торкнулася рамен.*

*Кохання жрице – яблуко небесне,
Яскраве, мов Ярило навесні,
Коли нерозуміння крига кресне,
Світи ж волхвемно нам з височини!*

*З поезією Людмили Валентиновни Ромен
Вас знайомила
Понкратова Людмила*

Дякую за увагу!

